

Vajdaság majd kétmillió lakosa közül csaknem félmillió a magyar.* Zömük (244 855 fő) az egymással határos Kanizsa, Zenta, Ada, Becse, Temerin, Kishegyes, Topolya és Szabadka bácskai, valamint Törökkanizsa és Csóka bánati községek területén él. A többi elszórtan: hol egészen magányosan, hol kisebb-nagyobb szigetcsoportban további 25 község területén. Velük szándékozik foglalkozni e könyv, róluk kívánja elmondani idetelepülésük vázlatos történetét, megtelepedésük körülményeit, a megélhetésükhöz szükséges anyagi javak előteremtésének és felhasználásának módját. Arra is megpróbál rávilágítani, hogy a magukkal hozott és itt kiegészült, átformálódott hagyományokból, szokás- és hiedelemvilágból mi az, amivel még (legalább az emlékezés szintjén) ma is találkozhatunk. Rá szeretne mutatni, hogy mi az, ami általánosan érvényes, ami a vajdasági magyaroknál itt is, ott is megtalálható, vagy megtalálható volt.

Vállalkozásunk másik, talán közvetlenebb indítéka, hogy a Kiadó mihamarabb szeretett volna a néprajzi érdeklődésű hazai olvasók szolgálatára lenni egy olyan ismeretterjesztő kiadvánnyal, amelyből szélesebb távlataiban is elősejlik, hogy vajdasági viszonylatban mi a tárgya annak a tudománynak, amely az utóbbi időben egyre öröndetesebben gyarapítja mifelénk is az iránta érdeklődők széles táborát. Hangsúlyoz-

* Az 1971. évi összeírás adatai szerint Vajdaságnak 1 952 533 lakosa van. Ebből 423 866 a magyar. (P. A.)

zuk azonban, hogy a Kiadó nem tudományos igények kielégítésére, csak az érdeklődő nagyközönség, az olvasók számára szándékozott tudományos megalapozottságú könyvet íratni.

Jól tudjuk, hogy könyvünknek vannak hiányosságai, ám ha ezek ellenére sikerült felvázolnunk a vajdasági magyarok néprajzát, nem volt hiábavaló a fáradozásunk.

Végezetül szeretnénk kifejezni hálás köszönetünket a könyv lektorainak, JUNG Károlynak és MATIJEVICS Lajosnak, akik értékes és részletekre is kiterjedő észrevételeikkel hozzásegítettek a könyv végleges megformálásához.

Pacséron, 1979. IV. 1-én

Pénovátz Antal